

Гл. 11. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

19. Защото, нужно е да има и раздвленія между васъ, за да ся явятъ достойни-тѣ изъ помежду ви.

20. И тѣй събираніе-то ви наедно не е че ядете Господнѣхъ вечерѣхъ ;

21. Защото на яденіе-то всякой бърза да зема своѣхъ-тѣ си вечерѣхъ прѣди другою, и единъ остава гладенъ, а другий ся напива.

22. Кѣщи ли нѣмате да ядете и да пиете ? или церквѣхъ-тѣ Божіѣхъ прѣзирате, и посрамяте тѣзи които нѣматъ *нищо* ? Какво да ви рекъ ? Да ви захвалямъ ли за това ? Не *ви* захвалямъ.

23. Защото азъ отъ Господа пріяхъ това, което ви и прѣдадохъ ; че Господъ Исусъ прѣзъ нощъ-тѣ на прѣдаваніе-то му, зѣ хлѣбъ,

24. И като благодари, прѣломи и рече : Земѣте, яждте ; това е тѣло-то мое, което за васъ ся ломи ; това правѣте за мое въспоминаніе.

25. Така и чашъхъ-тѣ, слѣдъ вечеряніе-то *зъ*, и рече : Тая чаша е новий завѣтъ въ моѣхъ-тѣ кръвь ; това правѣте, всякой пѣтъ когато пиете, за мое въспоминаніе.

26. Защото всякой пѣтъ когато ядете тойзи хлѣбъ, и пиете тѣзи чашъхъ, смъртъхъ-тѣ Господнѣхъ възвѣствявате, докль дойде той.

27. Така що който яде тойзи хлѣбъ или піе чашъхъ-тѣ Господнѣхъ недостойно, повиненъ ще бѣде на тѣло-то и кръвь-тѣ Господнѣхъ.

28. Но да испытува чловѣкъ себе си, и така да яде отъ хлѣбъ-тъ, и да піе отъ чашъхъ-тѣ ;

29. Защото, който яде и піе недостойно, той яде и піе осъжденіе на себе си, като не отличава тѣло-то Господне.

30. Отъ това *има* изъ помежду ви мнозина немощни, и болни, а доста и умиратъ.

31. Защото ако быхмы сами себе си сѣдили, не быхмы были сѣдени.

32. Но когато бывамы сѣдени, наказуваемы ся отъ Господа, за да не бѣдемъ осъдени наедно съсъ свѣтъ-тъ.